

מַנְקָה רַחוּבוֹת הַמִּקְדָּשׁ

ספור מופלא על רבי אריה לויין, על שמחה,
ועל אהבת השם שבכל מעשה.

הכינו את הלב למסע קסום ברחובות ירושלים של מעלה!

בְּקֶרֶת מִקְדָּם בִּירוּשָׁלַיִם...

עוֹד לִפְנֵי שְׁהַשְׁמָשׁ זָרְחָה,
כְּשֶׁהָרְחוֹבוֹת שָׁקֵטִים,
יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁקֵמִים לַעֲשׂוֹת
לַעֲשׂוֹת רָצוֹן הַשֵּׁם בְּאַהֲבָה.

שעת רצון:
בשעה הזו,
השמים פתוחים
לתפילות!
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא מסתכל
מלמעלה על
יְלָדָיו בְּחִיבָה
עצומה.

תודה לך השם
לחיות בירושלים
עירך הקדושה!

רבי אריה לוין ממנהר לתפלת "ותיקין"

הצדיק רבי אריה לוין הולך
בזריזות ובשמחה לבית הכנסת.
הוא רוצה להתפלל לה' ממש עם
נץ החמה, כשהיום מתחיל!

הַפּוֹעֵל הַפָּשוּט בְּרָחוּב

עַל הַמְדָּרְכָה, בַּחֲשֵׁכָה, עֹמֵד יְהוּדִי
יְהוּדִי יָקָר שֶׁעֶבֶד בְּנִקְיוֹן רְחוּבוֹת.
הוּא עֹבֵד קָשָׁה, אֲבָל בִּלְבָּ שְׁלוֹ...
הִיָּה קֹצֵת חֲשׂוֹן.

לָמָּה לְדַעְתְּכֶם הוּא הִיָּה עָצוּב?
הֲרִי כָּל עֲבוּדָה שֶׁמְפָרֵנֶסֶת מְשֻׁפָּחָה הִיא מִצְוָה
וּמִתְנָה מֵהַשֵּׁם!

ההתחמקות של המנקה

תודה לך השם
לחיות בירושלים
עירך הקדושה!

"הוא כל הזמן התחמק
וברח מרבי אריה לזין."

הולך בגאון ובשמחה
לעבודת הבורא.

למה הוא ברח? כי הוא התבייש בעבודה "הפשוטה" שלו ליד הרב הגדול.
הוא שכח שהשם אוהב ומעריך כל יהודי!

הַמִּפְגֵּשׁ הַמִּפְתִּיעַ

יום אחד, הרב הצליח לתפס אותו פנים אל פנים. המנקה
השפיל את מבטו מבושה, אבל הרב הביט בו באהבה ואמר:

“אחח... אתה צריך להגיד תודה
רבה לקדוש ברוך הוא על הזכות
שנתן לך לנקות את הרחובות!”

הַמְנִקָּה מֵרִים גִּבָּה...

וואַלק, לָמָּה?
לָמָּה אָנִי צָרִיךְ כָּל-כָּךְ
לְשֹׁמֵחַ? אָנִי מִתְבַּיֵּיִשׁ! זֶה
לֹא עֲבוּדָה שֶׁל הַשְּׂכָלָה
אוֹ מִשְׁהוֹ מְכַבֵּד...

הַמְנִקָּה הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁקִּדְשָׁה שִׁיכֶת רַק לְמִי שִׁיוֹשֵׁב וְלוֹמֵד
אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים. הוּא לֹא רָאָה אֶת הָאוֹר
שֶׁמִּסּוֹתָר מִתַּחַת לַמַּטָּאטָא שְׁלוֹ.

→ יָשָׁר אֶל מְקוֹם
הַמִּקְדָּשׁ!

מִסְלּוֹל הַקּוֹדֶשׁ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם

→ וְרַחוּבוֹת יְרוּשָׁלַיִם
הַקְדוּשָׁה מוֹבִילִים
הָלָאָה...

→ אַתָּה מְנַקֶּה אֶת הָרַחוּבוֹת הָאֵלֶּה...

אַרְמוֹן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים

"אַתָּה מְנַקֶּה אֶת הַמַּסְדְּרוֹנוֹת שֶׁל אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ!
אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ זֶה בְּעֶצֶם מְקוֹם הַמְּקֻדָּשׁ."

בְּעִיר הַקְּדוֹשׁ, אֵין "סֶתֶם רְחוּב". כָּל אָבִן הִיא קְדוּשָׁה,
וְכָל גִּרְגִּיר אָבֶק הוּא חִלּוֹק הוּא חֶלֶק מֵאַרְמוֹן הַשֵּׁם!
אַתָּה פּוֹעֵל שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

קנאת הצדיק

"איזו זכות יש לך
שאתה מנקה
את המסדרונות
של המלך!
או, כמה אני
מקנא בך!"

הרב, שישב
ולמד תורה כל
כל ימיו, הבין
את גודל הזכות
העצומה מעשה
פיזי פשוט וטהור
בעיר הקודש
של הקדוש
ברוך הוא.

הַמַּהְפֶּךְ בַּלֵּב

אַתֶּם יוֹדְעִים מָה קָרָה בַּלֵּב שֶׁל
אוֹתוֹ מִנִּיקָה רְחוּבוֹת?

וּוְאִי וּוְאִי... מְלוֹתָיו שֶׁל הָרֵב חֲדָרוֹ
חֵץ שֶׁל אֹר לְתוֹךְ נִשְׁמָתוֹ.

★ הוּא כֻּלּוֹ הִתְמַלֵּא בְּשִׁמְחָה
עֲצוּמָה!

★ הָרֵב הָרִים אוֹתוֹ וְרוּמָם אֶת
רוּחוֹ עַד לַשָּׁמַיִם!

★ הוּא הִרְגִּישׁ גְּאוּנָה: אֲנִי מְשִׁרֵת
שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!

לא סתם מנקה - מַשִּׁיר בַּקוֹדֶשׁ!

הַמְנִיקָה חָזַר לַעֲבוֹדָתוֹ הָרְגִילָה,
אֲבָל הַמְצִיאֹת הַשְׁתַּנְתָּה לְגַמְרִי.

עֲכָשׁוּ, הוּא מֵבִין שֶׁהוּא לֹא סֶתֶם אוֹף
צֶסֶתֶם אוֹסֵף לְכָלוֹךְ – הוּא מֵכִין בְּאַהֲבָה אֶת
הַדֶּרֶךְ לְאַרְמוֹנוֹ שֶׁל אָבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים!
כָּל טְאֵטוּא שָׁלוֹ הוּא כִּמוֹ שִׁיר תּוֹדָה לָהּ.

מחשך לאור – כחה של הסתכלות

אחרי מלותיו
של הרב
(אור עצום)

- נקוי מסדרונות
ארמון המלך!
- זקיפות קומה,
שמחה וגאווה.
- "תודה לקדוש ברוך
הוא על הזכות!"

לפני המפגש
(חשך בלב)

- עבודה "פשוטה"
שמביאה לבושה.
- בריחה והסתרה
מאנשים חשובים.
- "למה לי לשמח?
אני חסר ערך."

מָה הַסֵּפּוֹר אוֹמֵר לָנוּ, יְלָדֵי הַמֶּלֶךְ?

כָּל מַעֲשֵׂה טוֹב שְׁאַנְחָנוּ עוֹשִׂים יָכוֹל
לִהְיוֹת "עֲבוּדָה בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ", אִם רַק
נַעֲשֶׂה אוֹתוֹ מִתּוֹךְ אֲהָבָה וְשִׂמְחָה!

עוֹזְרִים בִּבֵּית? כִּךְ אַתֶּם שׁוֹמְרִים עַל
"מִקְדָּשׁ מַעֲט" קָדוֹשׁ וְטָהוֹר!

מְסַדְּרִים סִפָּרִים בִּכְתָּה? אַתֶּם
מְכַבְּדִים אֶת תּוֹרַת הַשֵּׁם!

עוֹזְרִים לְחֵבֶר קָשָׁה לוֹ? זֶה מִמֶּנִּי
הַמְסַדְּרוֹן לֵלֵב שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא!

בְּכֹל דֶּרֶךְ דָּעָהוּ!

הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא מְחַפֵּשׁ רַק מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים
וּמַפְרָסְמִים. הוּא מְחַפֵּשׁ לְבָבוֹת אוֹהָבִים, שְׁעוֹשִׂים
מַעֲשִׂים קְטָנִים מֵתוֹךְ אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה.

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְהַרְגִּישׁ שְׁאֲנַחְנוּ מִשְׁרָתִים בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל,
וּלְנִקּוֹת אֶת לִבֵּנוּ לְקִרְאָת בְּנִיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן!